

Del er Terrainet meget gunstigt, men det er uhyre dyrt, idet de der have Takt 22 paa Jordboniteten. Det er altsaa meget dyr Jord; men da det paa den anden Side er et meget fladt Terræn, vil der derved fremkomme en Lettelse i Forhold til den nordlige Retning, hvor den store Banstuelighed ligger i Terrainforholdene. — Der var en Bemærkning, som jeg glemte, da jeg før havde Ordet, nemlig den, at man har syntes, at det var forunderligt, at man, da dette Forslag allerede havde foreligget i to Maanedes, ikke endnu havde kunnet tilvejebringe de øvrige Ting, som skulde være i Orden, førend Loven kunde komme ud. Jeg tillod mig at gøre opmærksom paa, at det er Vinteren, som har været til Hindes derfor, idet det ikke har været muligt at faae foretaget de fornødne Skridt i saa Henseender hos Kommunerne, og det vilde være umuligt at faae Amtsraadet til at tage nogen Beslutning overfor et saadant Forlangende, førend det havde set, hvilken Tilværelse Sognekommunerne vilde give Forslaget. Det er altsaa Noget, som ligger udenfor min Magt, og jeg tror, man ikke kan bebrejde mig, at jeg ikke har gjort det fornødne saa hurtig det lod sig gøre; Vinterens Strengthed har lagt uoverstigelige Banstueligheder i Veien — hvad jo er Alle bekendt. Desuden har jeg ved Sygdom været forhindret fra at foretage yderligere Skridt. Jeg siger dette kun i Anledning af den Bebrejdelse, som blev fremsat. Jeg tror, at naar man overvejer alle disse Omstændigheder, vil man ikke sige, at det er Læghed eller Mangel paa Omhu, som er Skyld i, at Sagen ikke er kommen videre, end den er. Jeg skal gjentage, hvad jeg sagde før: Inden denne Sag kan tænkes endelig afgjort her i Thinget, vil alt dette komme til at foreligge aldeles klart og tydeligt. Maaske vil der komme til at mangle Amtsraadets definitive Afgjørelse, fordi Sagen skal afgjøres i to Møder; men naar den foreligger paa en fyldestgjørende Maade, antager jeg, at den høitærede Minister ikke vil have Betænelighed ved at lade Loven passere, især da der jo ikke er Tale om, at Komiteen vil søge Koncession, førend det Hele er bragt fuldstændig i Orden. Denne Komite vil komme til at bestaa af Delegerede fra samtlige interesserede Kommuner og Amtsraadet og nogle saa Repræsentanter for de private Aktieegnere, saa der er ikke Tale om, at der kunde være Anledning til at tro, at der her vilde ske noget Gøbberti eller nogen Løben om i Landet for at skaffe en Entrepreneur tilstede. Vi have allerede to skriftlige Tilbud, som gaa ud paa, at de Vedkommende ville tilskyde Halvdelen af, hvad Banen koster at anlægge, mod at faae udleveret Præferentaktier til 5 pCt., saa Omstændighederne ere meget heldige. Det er kun Vinterforholdene, der ere Skyld i, at det Hele ikke er færdigt endnu. Jeg vilde anse det for at

være haardt mod denne Egn, som viser saa stor Interesse for Sagen, om man, hvis det bliver muligt for Rigsdagen at faae Lovforslaget gennemført, efter at de fornødne Oplysninger ere tilvejebragte, saaledes at Regjeringen ved fuld Bæsteb, saa dog standsede Sagen eller lagde den Hindringer i Veien paa et eller andet Stadium, før det Sidste var kommet til. Jeg vil derfor bede om, at det høie Thing vil vise samme Velvillie her, som det flere Gange har vist mod slige lokale Baner.

Tanber: Jeg vil kun tillade mig den korte Bemærkning, at, hvad det erede Medlem nu sagde angaaende den Mening, hvori Aktierne ere tegne, de Forventninger, der næredes, og at man overhovedet ikke ventede Andet end indirekte Fordel af sine Penge, det er akkurat det Samme, som vi hørte, da Taler var om Randers-Grenaa Banen og Aarhus-Nyom Banen, og dog kom Staten til at købe dem, og det erede Medlem var selv meget virksom derfor. Hvad Banens Længde angaar, tilstaar jeg, at jeg endnu ikke har faaet den ringeste Oplysning om, hvor lang den Bane vil blive, som det erede Medlem vil have anlagt. Hvad jeg tillod mig at spørge om, var: Hvor lang er Linien fra Hasselager til Houhavn? Det har jeg ikke faaet mindste Oplysning om. Naar jeg faar det at vide, saa er Prisen pr. Banemil let at udregne, men da jeg mangler dette Led, kan jeg ikke gøre Regnestykket.

Berg: Der er altid noget interessant i den Maade, hvorpaa det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) fremsætter sine Forslag. Dette Forslag har allerede affødt et andet, inden det kom til 1ste Behandling. Naar man taler om dette Lovforslag, henvises man til et andet, og man veed egentlig ikke, hvilket der er det rigtige. Der siges jo rigtignok, at saaledes som det nu er angivet, kommer det til at se ud efter 2den Behandling, men Ingen garanterer for det, og jeg er heller ikke saa overbevist om, at det erede Medlem ikke atter kan forandre sin Ansættelse til 2den Behandling, naar han faar yderligere Oplysninger. For den, som ikke er inde i den høiere Kunst med Hensyn til Behandlingen af den Slags Sager, ligger det nærmere for Løgmands Forstand, da Forslagene ere væsentlig forskellige, om Forslagsstilleren tog det nu foreliggende Forslag tilbage og saa indbragte det andet; saa havde vi noget Positivt at holde os til og havde et virkelig indbragt Forslag, og kunde sige: I den Stikfælde vil Forslagsstilleren have Loven. Men det er virkelig ikke morsomt til 1ste Behandling at forhandle et Lovforslag, som Ingen vil have,